

ת"פ 60706/07/20 - מדינת ישראל נגד מוסא פתאפה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 60706-07-20 מדינת ישראל נ' פתאפה (עציר)

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל

ע"י עו"ד ברכה בן אדרת

המאשימה

נגד

מוסא פתאפה

ע"י עו"ד לאה צמל

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בחמש עבירות של פעולה ברכוש טרור. ואלו עובדות האישום:

אחותו של הנאשם, אימאן אעוור, היתה בקשר עם פעיל חמאס מעזה, המכונה אבו צוהייב. במסגרת הקשר עם אותו פעיל, נהגה אימאן לאסוף תרומות ולחלקן לאסירי חמאס ובני משפחותיהם, וכן למשפחותיהם של פעילי חמאס שנהרגו במסגרת פעילותם בארגון, והכל על פי הנחייתו.

במהלך תקופה הסמוכה לחודש יוני 2020, קיבל הנאשם מאימאן סכומי כסף על מנת להעבירם לאחרים, תוך שהיה עליו לברר אם מדובר בכספי חמאס: במקרה אחד נסע הנאשם לשכם לבקשתה של אימאן, על מנת להעביר לאדם אחר סכום של 100,000 ש"ח במזומן. הנאשם לא הצליח ליצור קשר עם האדם אשר היה אמור להעביר לו את הסכום, ולאחר בירורים של אימאן מול אבו צוהייב, הנאשם העביר לאדם אחר סכום של 25,000 ש"ח במזומן והחזיר את היתרה לאימאן. הנאשם חשד כי מדובר בכספי חמאס, אך נמנע מלברר את מקור הכסף או את יעודו.

גם לאחר שהנאשם גילה כי הכסף אותו העביר מיועד לאסירי חמאס או בני משפחותיהם ולמשפחות של פעילי חמאס שנהרגו, הוא העביר ביודעין כספי חמאס לבקשתה של אימאן עוד פעמיים:

במקרה אחד בחודש רמזאן העביר הנאשם סכום כסף לשני אנשים באיזור חברון 20,000 ש"ח במזומן (לכל אחד) וקיבל בעבור זאת מאימאן 1,000 ש"ח.

במקרה שני העביר הנאשם סכומי כסף לשלושה אנשים ברמאללה ובג'נין.

הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר דיוני, אשר כלל תיקונים בכתב האישום, ללא הסכמה בשאלת העונש.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת מעשיו של הנאשם, אשר שימש חוליה בשרשרת הטרור, ופגע בבטחון המדינה. לשיטתה אין מקום להבחין בין העברות הכסף הראשונות, שנעשו בעצימת עיניים, ובין ההעברות המאוחרות שנעשו בידעין, שכן הנאשם המשיך להעביר סכומי כסף שונים גם לאחר שידע ידיעה ממשית כי מדובר בכספי טרור. לאור אלה ביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם הוא מאסר לתקופה שבין 18 ל- 30 חודשים, קנס ומאסר מותנה.

בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובהן העובדה שנדון לחמש שנות מאסר בגין עבירות ביטחון ואלימות, ביקשה להשית עליו 24 חודשי מאסר וקנס משמעותי.

במסגרת טיעונה הפנתה ב"כ המאשימה לפסיקה של בתי משפט צבאיים וכן לגזרי דין שנתנו בהסדרים "סגורים" בעניינם של מעורבים אחרים.

ב"כ הנאשם טענה, כי למרות שמדובר בכספי טרור, הם הועברו תחת הכותרת של כספי צדקה במהלך חודש הרמדאן, שאז נהוג לתת צדקה, וכי הנאשם נגרר למעשים, כאשר בהתחלה לא שידע ידיעה ממשית כי מדובר בכספי חמאס. עוד טענה, כי מלבד המקרים בהם ננקבו בכתב האישום סכומי הכסף, יש להניח לזכות הנאשם כי מדובר בסכומים זעומים, וכל מכלול מעשיו של הנאשם בוצע בפרק זמן קצר מאוד. לעניינם של מעורבים אחרים טענה, כי למרות שחלקם היה חמור בהרבה מזה של הנאשם, נגזרו עליהם עונשים קלים יותר מאשר המאשימה בקשה לגזור על הנאשם. ב"כ הנאשם התייחסה גם לכך שהרשות הפלסטינית נוהגת להעביר סכומי כסף שונים לאסירים ובני משפחותיהם, בידיעת המדינה, וכי המדינה אף אפשרה להעביר לחמאס ישירות סכומי כסף גדולים ממדינות אחרות. לצד זאת, הפנתה לפסקי דין שנתנו במקרים דומים.

לעניין נסיבותיו האישיות של הנאשם טענה, כי אמנם נדון למאסר משמעותי בגין עבירות בטחון, אך מדובר בעבירה שנעברה עת היה צעיר לימים ונגרר אחרי אחרים. עוד הפנתה למצבה הרפואי של אמו של הנאשם.

לאור כל אלה בקשה ב"כ הנאשם להקל עם הנאשם ככל שניתן.

הנאשם אמר שפעל בעבור אחותו מבלי שהבין את משמעות מעשיו וכאשר נודע לו כי מדובר בכספי חמאס כעס עליה.

מתחם העונש ההולם

בפרק זמן של שבועות בודדים קיבל הנאשם מאחותו שלוש פעמים כספי חמאס על מנת להעבירם לחמישה אנשים שונים, אשר היו אמורים להעבירם לאסירים ובני משפחותיהם, וכן לבני משפחות של חברי הארגון שנהרגו במסגרת פעילותם. גם אם אין מדובר בכסף שמיועד באופן ישיר לביצוע פעילות טרור, יש בכך כדי לסייע לפעילות טרור באופן עקיף: כאשר פעיל טרור יודע כי אם יעצר או יהרג בני משפחתו יזכו לסיוע כספי, הדבר עלול לעודד ביצוע מעשי טרור. מעבר לכך, הטרור מתקיים בתוך מרקם חברתי, וגיוס תרומות למען פעילי טרור מעביר מסר מעודד ומאפשר לאנשים שאינם פעילי טרור לתמוך בטרור בדרך הנראית לכאורה תמימה. כך גם במקרה שלפני, בו תחת כסות של מצווה דתית - גיוס תרומות בחודש הרמדאן - אספה אחותו של הנאשם, אימאן, כסף למען משפחות פעילי טרור והעבירה אותו באמצעות הנאשם ליעדים שונים.

בקביעת מתחם העונש יש לבטא את מכלול הנסיבות, ובכללן את העובדה כי במקרה הראשון הנאשם עצם את עיניו ביחס למקור הכסף ויעודו, ורק בשני מקרים היתה לו ידיעה ממשית כי מדובר בכספי טרור, וכן את העובדה כי כתב האישום אינו כולל פירוט ביחס לסכומים שהועברו באחד המקרים, ואי הבהירות פועל לזכות הנאשם. כמו כן יש לבטא

את העובדה שחלקו של הנאשם היה משני ביחס למעורבים אחרים באותה פרשה, והתמצה בהעברת הכסף מאחותו לאנשים אחרים ולא מעבר לכך.

עוד יש לבטא את עונשיהם של מעורבים אחרים באותה פרשה. אכן, על דרך הכלל, רמת הענישה הנוהגת היא רק שיקול אחד מבין השיקולים בקביעת המתחם (ר' ע"פ 1323/13 רך ואח' נ' מדינת ישראל), אך כאשר מדובר באותה פרשה ממש, יש לעניין זה משקל מוגבר.

בת"פ (מחוזי-ים) 43046-07-20, אעוור, נדון עניינה של אחותו של הנאשם, אימאן, אשר הורשעה בכך שהיתה בקשר ישיר עם פעיל חמאס בעזה ובכך שגייסה תרומות למען פעילי חמאס בסכום כולל של מעל 600,000 ש"ח. בסופו של יום נגזר על הנאשמת בהסדר "סגור" עונש עיקרי של 22 חודשי מאסר ועונשים נלווים. מטיעוני הצדדים לעונש לא עלה נימוק מיוחד להסדר.

בת"פ (שלום-ים) 22141-07-20, אעוור, נדון עניינו של בעלה של אימאן, אשר הורשע בכך שסייע לאימאן בפעילותה, בכך שהחביא בבית המשפחה סכומי כסף שונים, בידעו שמדובר בכספי טרור. בתיק זה נגזר על הנאשם בהסדר טיעון "סגור" עונש עיקרי של תשעה חודשי מאסר.

בת"פ (שלום-ים) 54730-07-20, אבו סביח, נדון עניינו של מעורב נגזר על מעורב שלישי באותה פרשה, אשר על פי הוראותיו של אבו סוהייב קיבל מאימאן בעשר הזדמנויות שונות כספי חמאס בסכום מצטבר של 180,000 ש"ח ועשה בו שימוש לא ידוע. על נאשם זה נגזר במסגרת הסדר טיעון "סגור" עונש עיקרי של 14 חודשי מאסר בפועל. למען השלמת התמונה אוסיף, כי לחובת אותו נאשם מספר הרשעות קודמות בעבירות בטחון ואליומות, בגין נדון למאסרים קצרים. מטיעוני הצדדים לעונש לא עלה כי היו טעמים מיוחדים להסדר.

לאור כל אלה, ובעיקר בשים לב לעונש אשר נגזר על אבו סביח, אשר חלקו היה משמעותי יותר מזה של הנאשם, והוא קיבל סכומי כסף בהיקף גדול יותר, מתחם העונש ההולם את חלקו של הנאשם הוא מאסר, לתקופה שבין תשעה חודשים ועד שנתיים.

נסיבות שאינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1986, נשוי ואב לארבעה. קודם למעצרו עבד במסעדה וכנהג.

לחובת הנאשם מספר הרשעות קודמות:

בשנת 2004 נקבע בבית משפט לנוער כי החזיק סכין.

בשנת 2007 הורשע בעבירות החזקת סכין, סמים והתפרצות ונדון לשלושה וחצי חודשי מאסר בפועל.

בשנת 2011 הורשע הנאשם בעבירות של חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות, נשיאת נשק וסיוע לפשע לאחר מעשה ונדון לחמש שנות מאסר.

בשנת 2011 הורשע הנאשם בעבירות סמים ונדון לששה חודשי מאסר, הכוללים הפעלה של מאסר מותנה שהיה לחובתו.

בשנת 2013 הורשע הנאשם בעבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי ונדון למאסר מותנה.

מטיעוני ב"כ הנאשם עלה, כי קודם למעצרו טיפל הנאשם באימו, אשר סובלת מבעיות רפואיות שונות (ולא ארחיב על מנת של לפגוע בפרטיותה של האם).

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו במיוחס לו, אשר מבטאת הכרה בפסול שבמעשים. כמו כן ההודאה הביאה לחסכון ניכר בזמן שיפוטי, בשים לב להיקף חומר הראיות שבתיק (אליו נחשפתי בדיונים המקדמיים).

לחובת הנאשם זקפתי את הרשעותיו הקודמות, ובעיקר את העובדה שנדון לחמש שנות מאסר בגין עבירת בטחון. עם זאת, הבאתי בחשבון את העובדה שמדובר באירוע שהתרחש לפני עשר שנים, כאשר הנאשם היה בשנות העשרים לחייו.

לאור אלה, ראיתי להשית על הנאשם עונש בצידו הנמוך של המתחם. נתתי דעתי לבקשה להשית על הנאשם קנס כספי, אך לאור העובדה שעל אבו סביח לא הוטל קנס כספי, לא ראיתי לכך הצדקה.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שנים עשר חודשי מאסר בפועל שימנה מיום מעצר הנאשם, 13.7.20.
- ב. ארבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר כל עבירה על חוק המאבק בטרור.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ב טבת תשפ"א, 27 דצמבר 2020, במעמד הצדדים.